

Tartalom

II *Nem jogalkotási aktusok*

RENDELETEK

- ★ A Bizottság (EU) 2018/1618 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. július 12.) a 231/2013/EU rendeletnek a letétkezelők letétkezelési kötelezettségei tekintetében történő módosításáról⁽¹⁾ 1
- ★ A Bizottság (EU) 2018/1619 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. július 12.) az (EU) 2016/438 felhatalmazáson alapuló rendeletnek a letétkezelők letétkezelési kötelezettségei tekintetében történő módosításáról⁽¹⁾ 6
- ★ A Bizottság (EU) 2018/1620 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. július 13.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet módosításáról⁽¹⁾ 10
- ★ A Bizottság (EU) 2018/1621 végrehajtási rendelete (2018. október 26.) az (EU) 2016/2080 végrehajtási rendeletnek a pályázat útján értékesített sovány tejpor betárolási dátuma tekintetében történő módosításáról 25

HATÁROZATOK

- ★ A Bizottság (EU) 2018/1622 végrehajtási határozata (2018. október 29.) egyes, biocid termékekben használt hatóanyagok jóváhagyásának az 528/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján történő megtagadásáról⁽¹⁾ 26
- ★ A Bizottság (EU) 2018/1623 végrehajtási határozata (2018. október 29.) az 528/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkének (3) bekezdése alapján a vírusvektor-felügyeleti programok céljára használt, nem természetes módon *Wolbachia*-val fertőzött szúnyogokról⁽¹⁾ 30

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2018/1618 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2018. július 12.)

a 231/2013/EU rendeletnek a letétkezelők letétkezelési kötelezettségei tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az alternatívbefektetésialap-kezelőkről szóló, 2011. június 8-i 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 21. cikke (17) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az uniós szinten nem harmonizált, eltérő nemzeti értékpapír- és fizetésképtelenségi jogszabályok eredményeként különbözik az alternatív befektetési alapok (ABA) harmadik feleknél letétbe helyezett pénzügyi eszközei fizetésképtelenségi kockázatokkal szembeni védelmének szintje. Annak érdekében, hogy az ügyfeleszközök a 2011/61/EU irányelvben előírt hathatós védelmét biztosítani lehessen, és figyelembe véve az említett nem harmonizált területekre vonatkozó szigorúbb nemzeti jogi követelményeket, tisztázni kell a 2011/61/EU irányelvben meghatározott, az eszközök letétkezelésével kapcsolatos kötelezettségeket.
- (2) Az illetékes hatóságok és az ágazati szereplők jelenleg különbözőképpen alkalmazzák a 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben ⁽²⁾ meghatározott, eszközkelkülönítésre vonatkozó követelményeket. Míg a letétkezelői lánc első szintjén lévő letétkezelők kötelesek minden egyes ABA-ügyfél pénzügyi eszközeit egyedi számlán vezetni, egyértelművé kell tenni, hogy amennyiben a letétkezelési funkciót harmadik félre ruházták át, ez a harmadik fél egy adott letétkezelő ügyfeleinek eszközeit, ideértve az ABA-k és az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) eszközeit, gyűjtőszámlán tarthatja. Ez a gyűjtőszámla sosem tartalmazhatja a letétkezelő és a harmadik fél saját eszközeit, sem a harmadik fél más ügyfeleinek eszközeit. Ennek megfelelően, amennyiben a letétkezelési funkció további átruházásra kerül, a további megbízott letétkezelőnek képesnek kell lennie arra, hogy az átruházó megbízott letétkezelő ügyfeleinek eszközeit gyűjtőszámlán tartsa. Ez a gyűjtőszámla sosem tartalmazhatja az átruházó megbízott letétkezelő és az átruházó megbízott letétkezelő saját eszközeit, sem a további megbízott letétkezelő egyéb ügyfeleinek eszközeit. Erre azért van szükség, hogy egészséges egyensúly jöjjön létre a piaci hatékonyság és a befektetők védelme között.
- (3) Annak érdekében, hogy minimalizálni lehessen az olyan harmadik felek pénzügyieszköz-gyűjtőszámláin tartott eszközöket érintő veszteségek kockázatát, amelyekre letétkezelési funkciót ruháztak át, az ABA-ügyfél letétkezelőjének pénzügyi értékpapírszámlái és nyilvántartásai, valamint a harmadik fél vagy – amennyiben a letétkezelési funkciót a letétkezelői lánc további tagjaira ruházták át – a harmadik felek pénzügyi értékpapírszámlái és nyilvántartásai közötti egyeztetések gyakoriságának biztosítania kell a vonatkozó információk kellő időben történő

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2012. december 19.) a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a mentességek, az általános működési feltételek, a letétkezelők, a tőkeáttétel, az átláthatóság és a felügyelet tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 83., 2013.3.22., 1. o.).

továbbítását a letétkezelőhöz. Ezen túlmenően az egyeztetések gyakoriságát a gyűjtőszámlán történő bármely mozgástól függővé kell tenni, beleértve a letétkezelő más ügyfeleihez tartozó olyan eszközöket érintő ügyleteket is, amelyeket ugyanazon a gyűjtőszámlán tartanak nyilván, mint az ABA eszközeit.

- (4) A letétkezelőnek képesnek kell lennie arra, hogy feladatait akkor is hatékonyan teljesítse, ha az ABA-ügyfeleihez tartozó eszközök letétkezelését harmadik félre ruházzák át. Szükséges ezért előírni, hogy a letétkezelő az ABA-ügyfél nevében vagy az ABA nevében eljáró ABAK nevében nyitott pénzügyieszköz-számlán nyilvántartást vezessen, amely igazolja, hogy a harmadik félnél letétben tartott eszközök az adott ABA-hoz tartoznak.
- (5) A letétkezelők azon harmadik felekkel szembeni pozíciójának megerősítése érdekében, akikre letétkezelési feladatot ruháztak át, ezt a kapcsolatot írásbeli hatáskör-átruházási szerződéssel kell dokumentálni. A szerződésnek lehetővé kell tennie a letétkezelő számára, hogy minden szükséges lépést megteheszen annak biztosítására, hogy a letétben kezelt eszközök megfelelő védelemben részesüljenek, és hogy a harmadik fél mindenkor megfeleljen a hatáskör-átruházási szerződésnek, valamint a 2011/61/EU irányelv és a 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet követelményeinek. A letétkezelőnek és a harmadik félnek továbbá hivatalosan meg kell állapodnia arról, hogy a harmadik fél továbbruházhatja-e a letétkezelési funkciókat. Ebben az esetben az átruházó harmadik fél és az általa letétkezelési funkciókkal megbízott harmadik fél közötti megállapodásnak vagy szerződésnek a letétkezelő és az átruházó harmadik fél között megállapítottakkal egyenértékű jogokról és kötelezettségekről kell rendelkeznie.
- (6) Annak érdekében, hogy a letétkezelő teljesíthesse feladatait, meg kell erősíteni a letétkezelők harmadik felek feletti felügyeletét, függetlenül attól, hogy azok az Unión belül vagy kívül működnek. Elő kell írni, hogy a letétkezelők ellenőrizzék, hogy az ABA-k pénzügyi eszközeit helyesen tartják-e nyilván a harmadik fél könyveiben, és hogy a nyilvántartások kellően pontosak-e ahhoz, hogy azokból azonosítható legyen a letétben őrzött eszközök jellege, helye és tulajdonosa. A letétkezelő feladatai hatékony teljesítésének elősegítése érdekében a harmadik feleknek nyilatkozniuk kell a letétkezelő felé a letétkezelő ABA-ügyfeleinek letétben kezelt eszközeit érintő változásokról.
- (7) A letétkezelőnek a letétkezelési funkciók átruházása esetén a felügyelet és a gondosság gyakorlásával kapcsolatos kötelezettsége részeként, mielőtt a letétkezelő ezt a funkciót az Unión kívül működő harmadik félre ruházza át, független jogi véleményt kell kapnia, amely értékeli azon harmadik ország fizetéseképtelenségi jogát, ahol e harmadik fél található, beleértve az elkülönített pénzügyieszköz-számlák által biztosított védelem szintjének értékelését az adott joghatóságban. E célra elfogadható releváns ágazati szövetségek vagy ügyvédi irodák által több letétkezelő felhasználására az egyes joghatóságokra vonatkozóan biztosított vélemény. A letétkezelőnek továbbá biztosítania kell, hogy az Unión kívüli harmadik fél tájékoztatást nyújtson a körülményekben vagy a harmadik ország fizetéseképtelenségi jogában bekövetkező olyan változásokról, amelyek befolyásolhatják a letétkezelő ABA-ügyfelei eszközeinek jogállását.
- (8) Annak érdekében, hogy a letétkezelők időt kapjanak az e rendeletben foglalt új követelményekhez való alkalmazkodásra, e rendelet alkalmazásának kezdőnapját a rendelet Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésétől számítva tizennyolc hónappal el kell halasztani.
- (9) Az e rendelettel bevezetett intézkedések összhangban vannak az Európai Értékpapíripiaci Hatóság véleményével ⁽¹⁾.
- (10) Az e rendelettel bevezetett intézkedések összhangban vannak az Európai Értékpapír-bizottság szakértői csoportjának véleményével.
- (11) A 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet a következőképpen módosul:

1. A 89. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) szükség szerinti gyakorisággal egyeztetéseket végez a letétkezelő belső számlái és nyilvántartásai, valamint a 2011/61/EU irányelv 21. cikkének (11) bekezdésével összhangban a letétkezelési funkciókkal megbízott valamely harmadik fél belső számlái és nyilvántartásai között;”

⁽¹⁾ Az ESMA 2017. július 20-i 34 45 277. sz. véleménye.

ii. a szöveg a következő második albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés c) pontjával összefüggésben az egyeztetések gyakoriságát a következők alapján kell meghatározni:

- a) az ABA szokásos kereskedési tevékenysége;
- b) a szokásos kereskedési tevékenységen kívül eső kereskedési ügyletek;
- c) bármely más olyan ügyfél nevében zajló kereskedési ügylet, akinek az eszközeit a harmadik fél ugyanazon a pénzügyeszköz-számlán tartja, mint az ABA eszközeit.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a letétkezelő a 2011/61/EU irányelv 21. cikkének (11) bekezdésével összhangban harmadik felet bízott meg a letétkezelési funkciókkal, továbbra is vonatkoznak rá az e cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában meghatározott követelmények. Biztosítania kell továbbá, hogy a harmadik fél megfeleljen az (1) bekezdés b)–g) pontjában meghatározott követelményeknek és a 99. cikkben előírt elkülönítési kötelezettségeknek.”.

2. A 98. cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A szerződés, amelynek révén a letétkezelő harmadik felet jelöl ki a letétkezelő ABA-ügyfelei eszközeinek letéti kezelésére, legalább a következő rendelkezéseket tartalmazza:

a) a letétkezelő tájékoztatáshoz, ellenőrzéshez való jogának, valamint az eszközöket tartó harmadik fél nyilvántartásaihoz és számláihoz való hozzáféréseinek a garanciája, amely biztosítja, hogy a letétkezelő teljesítse felügyeleti és átvilágítási kötelezettségeit és különösen azt, hogy a letétkezelő:

- i. a letétkezelői lánc valamennyi tagját azonosíthassa;
- ii. ellenőrizhesse, hogy a letétkezelő könyveiben az ABA nevében vagy az ABA nevében eljáró ABAK nevében nyitott pénzügyeszköz-számlán nyilvántartott, azonosított pénzügyi eszközök mennyisége megfelel-e az adott ABA tekintetében a harmadik fél könyveiben nyitott pénzügyeszköz-számlán nyilvántartott, a harmadik fél által letétben kezelt azonosított pénzügyi instrumentumok mennyiségének;
- iii. ellenőrizhesse, hogy a kibocsátó központi értéktáránál vagy annak ügynökénél a harmadik fél nevében a harmadik fél ügyfelei javára nyitott pénzügyeszköz-számlán nyilvántartott, azonosított pénzügyi eszközök mennyisége megfelel-e a letétkezelő könyveiben az egyes ABA-ügyfelek vagy az ABA nevében eljáró ABAK nevében nyitott pénzügyeszköz-számlákon nyilvántartott, azonosított pénzügyi eszközök mennyiségének;

b) a harmadik fél és egy további harmadik fél közötti, a letétkezelési funkciók további átruházása esetén megállapított egyenértékű jogok és kötelezettségek részletei.”.

3. A 99. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben a letétkezelési funkciókat részben vagy egészben harmadik félre ruházták át, a letétkezelő annak érdekében, hogy a letétkezelési funkciók ellátásával a 2011/61/EU irányelv 21. cikke (11) bekezdésével összhangban megbízott harmadik fél az említett irányelv 21. cikke (11) bekezdése d) pontjának iii. alpontjában meghatározott elkülönítési kötelezettségnek megfelelően járjon el, biztosítja és ellenőrzi, hogy a harmadik fél:

- a) a harmadik fél könyveiben a letétkezelő ügyfelei pénzügyi eszközeinek letéti kezelése céljából nyitott, a letétkezelő, a harmadik fél és a harmadik fél egyéb ügyfeleinek saját pénzügyi eszközeit nem tartalmazó pénzügyeszköz-számlán megfelelően nyilvántartja az azonosított pénzügyi eszközöket, hogy lehetővé tegye a letétkezelő számára annak ellenőrzését, hogy ezek mennyisége összhangban van-e a letétkezelő könyveiben az ABA-ügyfelei vagy az ABA nevében eljáró ABAK nevében nyitott számlán nyilvántartott, azonosított pénzügyi eszközök mennyiségével;
- b) a szükséges nyilvántartásokat és a pénzügyeszköz-számlákat úgy vezeti, hogy a letétkezelő bármikor és kérelem nélkül megkülönböztethesse a letétkezelő ügyfeleinek eszközeit a harmadik fél saját eszközeitől, a harmadik fél egyéb ügyfeleinek eszközeitől és a letétkezelő saját számlájára tartott eszközeitől;

- c) a nyilvántartásokat és a pénzügyieszköz-számlákat úgy vezeti, hogy biztosítsa azok pontosságát és különösen azok összhangját a letétkezelő ABA-ügyfelei számára letétben kezelt eszközökkel, továbbá azt, hogy azok alapján a letétkezelő bármikor meghatározhassa ezen eszközök pontos jellegét, hollétét és tulajdonosi státuszát;
- d) a letétkezelő ABA-ügyfeleinek eszközeiről rendszeresen és minden esetben, amikor változás következik be a feltételekben, részletes kimutatást bocsát a letétkezelő rendelkezésére;
- e) szükség szerinti gyakorisággal egyeztetéseket végez pénzügyieszköz-számlái és belső nyilvántartásai, valamint a 2011/61/EU irányelv 21. cikkének (11) bekezdésével összhangban a letétkezelési funkciókkal megbízott valamely harmadik fél pénzügyieszköz-számlái és belső nyilvántartásai között.

Az egyeztetés gyakoriságát a 89. cikk (1) bekezdésének megfelelően kell meghatározni;

- f) megfelelő szervezeti megoldásokat vezet-e be a pénzügyi eszközöknek vagy e pénzügyi eszközökkel kapcsolatos jogoknak a pénzügyi eszközökkel való visszaélésből, csalásból, nem megfelelő ügyvitelből, nem megfelelő nyilvántartás-vezetésből vagy gondatlanságból eredő elvesztése vagy csökkenése kockázatának minimalizálása érdekében;
 - g) amennyiben a harmadik fél a 2006/73/EK irányelv 18. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett jogalanyok körébe tartozik, amely jogalanyok az uniós jog hatályával megegyező hatályú hatékony prudenciális szabályok és felügyelet alatt állnak, amelyeket ténylegesen végre is hajtanak, a letétkezelő megteszi a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy az ABA pénzeszközeit a 2011/61/EU irányelv 21. cikke (7) bekezdésének megfelelő számlán vagy számlákon tartsák.”;
- b) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Amennyiben a letétkezelő letétkezelői funkcióit harmadik országban található harmadik félre ruhazza át a 2011/61/EU irányelv 21. cikkének (11) bekezdésével összhangban, e cikk (1) bekezdésének követelményein túlmenően a letétkezelő biztosítja a következőket:

- a) a letétkezelő jogi tanácsot szerez be egy független természetes vagy jogi személytől, amely megerősíti, hogy az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog elismeri a következőket:
 - i. a letétkezelő ügyfelei eszközeinek elkülönítése a harmadik fél saját eszközeitől, a harmadik fél egyéb ügyfeleinek eszközeitől és a letétkezelő saját számlájára tartott eszközeitől;
 - ii. a letétkezelő ABA-ügyfeleinek eszközei fizetéseképtelenség esetén nem képezik a harmadik fél vagyonának részét;
 - iii. a letétkezelő ABA-ügyfeleinek eszközei nem állnak rendelkezésre a 2011/61/EU irányelv 21. cikke (11) bekezdésének megfelelően letétkezelési funkciókkal megbízott harmadik fél hitelezői közötti felosztáshoz vagy azok javára történő értékesítéshez;
- b) a harmadik fél a következő lépéseket teszi:
 - i. biztosítja, hogy az a) pontban meghatározott feltételek teljesüljenek a letétkezelővel kötött hatáskör-átruházási megállapodás megkötésekor és folyamatosan a felhatalmazás teljes időtartamára;
 - ii. azonnal tájékoztatja a letétkezelőt, ha az i. alpontban említett feltételek bármelyike többé nem teljesül;
 - iii. tájékoztatja a letétkezelőt az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog változásairól és tényleges alkalmazásáról.”;
- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1), (2) és (2a) bekezdésben foglalt rendelkezéseket értelemszerűen alkalmazni kell, amikor a harmadik fél, amelyre a 2011/61/EU irányelv 21. cikkének (11) bekezdésével összhangban letétkezelési funkciókat ruháztak át, úgy dönt, hogy letétkezelési funkcióinak egy részét vagy egészét másikkal harmadik félre ruhazza át a 2011/61/EU irányelv 21. cikke (11) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban.”.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2020. április 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2018. július 12-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

A BIZOTTSÁG (EU) 2018/1619 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2018. július 12.)****az (EU) 2016/438 felhatalmazáson alapuló rendeletnek a letétkezelők letétkezelési kötelezettségei tekintetében történő módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 26b. cikkére,

mivel:

- (1) Az uniós szinten nem harmonizált, eltérő nemzeti értékpapír- és fizetéseképtelenségi jogszabályok eredményeként különbözik az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) letétbe helyezett pénzügyi eszközei fizetéseképtelenségi kockázatokkal szembeni védelmének szintje. Annak érdekében, hogy az ügyféleszközök a 2009/65/EK irányelvben előírt hathatós védelmét biztosítani lehessen, és figyelembe véve az említett nem harmonizált területekre vonatkozó szigorúbb nemzeti jogi követelményeket, tisztázni kell a 2009/65/EK irányelvben meghatározott, az eszközök letétkezelésével kapcsolatos kötelezettségeket.
- (2) Az illetékes hatóságok és az ágazati szereplők jelenleg különbözőképpen alkalmazzák az (EU) 2016/438 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben ⁽²⁾ meghatározott, eszközelkülönítésre vonatkozó követelményeket. Míg a letétkezelői lánc első szintjén lévő letétkezelők kötelesek minden egyes ÁÉKBV-ügyfél pénzügyi eszközeit egyedi számlán vezetni, egyértelművé kell tenni, hogy amennyiben a letétkezelési funkciót harmadik félre ruházták át, ez a harmadik fél egy adott letétkezelő ügyfeleinek eszközeit, ideértve az ÁÉKBV-k és az alternatív befektetési alapok (ABA) eszközeit, gyűjtőszámlán tarthatja. Ez a gyűjtőszámla sosem tartalmazhatja a letétkezelő és a harmadik fél saját eszközeit, sem a harmadik fél más ügyfeleinek eszközeit. Ennek megfelelően, amennyiben a letétkezelési funkció további átruházásra kerül, a további megbízott letétkezelőnek képesnek kell lennie arra, hogy az átruházó megbízott letétkezelő ügyfeleinek eszközeit gyűjtőszámlán tartsa. Ez a gyűjtőszámla sosem tartalmazhatja a további megbízott letétkezelő és az átruházó megbízott letétkezelő saját eszközeit, sem a további megbízott letétkezelő egyéb ügyfeleinek eszközeit. Erre azért van szükség, hogy egészséges egyensúly jöjjön létre a piaci hatékonyság és a befektetők védelme között.
- (3) Annak érdekében, hogy minimalizálni lehessen az olyan harmadik felek pénzügyieszköz-gyűjtőszámláin tartott eszközöket érintő veszteségek kockázatát, amelyekre letétkezelési funkciót ruháztak át, az ÁÉKBV-ügyfél letétkezelőjének pénzügyi értékpapírszámlái és nyilvántartásai, valamint a harmadik fél vagy – amennyiben a letétkezelési funkciót a letétkezelői lánc további tagjaira ruházták át – a harmadik felek pénzügyi értékpapírszámlái és nyilvántartásai közötti egyeztetések gyakoriságának biztosítania kell a vonatkozó információk kellő időben történő továbbítását a letétkezelőhöz. Ezen túlmenően az egyeztetések gyakoriságát a gyűjtőszámlán történő bármely mozgástól függővé kell tenni, beleértve a letétkezelő más ügyfeleihez tartozó olyan eszközöket érintő ügyleteket is, amelyeket ugyanazon a gyűjtőszámlán tartanak nyilván, mint az ÁÉKBV eszközeit.
- (4) A letétkezelőnek képesnek kell lennie arra, hogy feladatait akkor is hatékonyan teljesítse, ha az ÁÉKBV-ügyfeleihez tartozó eszközök letétkezelését harmadik félre ruházzák át. Szükséges ezért előírni, hogy a letétkezelő az ÁÉKBV nevében vagy az ÁÉKBV nevében eljáró alapkezelő társaság nevében nyitott pénzügyieszköz-számláin nyilvántartást vezessen, amely igazolja, hogy a harmadik félnél letétben tartott eszközök az adott ÁÉKBV-hoz tartoznak.
- (5) A letétkezelők azon harmadik felekkel szembeni pozíciójának megerősítése érdekében, akikre az eszközök letétkezelését átruházták, ezt a kapcsolatot írásbeli hatáskör-átruházási szerződéssel kell dokumentálni. A szerződésnek lehetővé kell tennie a letétkezelő számára, hogy minden szükséges lépést megteheszen annak biztosítására, hogy a letétben kezelt eszközök megfelelő védelemben részesüljenek, és a harmadik fél mindenkor megfeleljen a hatáskör-átruházási szerződésnek, valamint a 2009/65/EK irányelv és az (EU) 2016/438 felhatalmazáson

⁽¹⁾ HL L 302., 2009.11.17., 32. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2016/438 felhatalmazáson alapuló rendelete (2015. december 17.) a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a letétkezelők kötelezettségei tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 78., 2016.3.24., 11. o.)

alapuló rendelet követelményeinek. A letétkezelőnek és a harmadik félnek továbbá hivatalosan meg kell állapodnia arról, hogy a harmadik fél továbbruházhatja-e a letétkezelési funkciókat. Ebben az esetben az átruházó harmadik fél és az általa a letétkezelési funkciókkal megbízott harmadik fél közötti szerződésnek a letétkezelő és az átruházó harmadik fél között megállapítottakkal egyenértékű jogokról és kötelezettségekről kell rendelkeznie.

- (6) Annak érdekében, hogy a letétkezelő teljesíthesse feladatait, meg kell erősíteni a letétkezelők harmadik felek feletti felügyeletét, függetlenül attól, hogy azok az Unión belül vagy kívül működnek. Elő kell írni, hogy a letétkezelők ellenőrizzék, hogy az ÁÉKBV-k pénzügyi eszközeit helyesen tartják-e nyilván az említett harmadik felek könyveiben. A harmadik felek nyilvántartásainak kellően pontosaknak kell lenniük ahhoz, hogy azokból azonosítható legyen az eszközök jellege, helye és tulajdonosa. A letétkezelő feladatai hatékony teljesítésének elősegítése érdekében a harmadik feleknek nyilatkozniuk kell a letétkezelő felé a letétkezelő ÁÉKBV-ügyfeleinek letétben kezelt eszközeit érintő változásokról.
- (7) Az (EU) 2016/438 felhatalmazáson alapuló rendelet egyértelműségének és jogbiztonságának javítása érdekében módosítani kell bizonyos belső hivatkozásokat, amelyek helytelenek. Ezért az (EU) 2016/438 felhatalmazáson alapuló rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.
- (8) Annak érdekében, hogy a letétkezelők időt kapjanak az új követelményekhez való alkalmazkodásra, az alkalmazás kezdőnapját az e rendelet Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésétől számítva tizennyolc hónappal el kell halasztani.
- (9) Az e rendelettel bevezetett intézkedések összhangban vannak az Európai Értékpapíripiaci Hatóság véleményével ⁽¹⁾.
- (10) Az e rendelettel bevezetett intézkedések összhangban vannak az Európai Értékpapír-bizottság szakértői csoportjának véleményével.
- (11) Az (EU) 2016/438 felhatalmazáson alapuló rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2016/438 felhatalmazáson alapuló rendelet a következőképpen módosul:

1. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) szükség szerinti gyakorisággal egyeztetéseket végez a letétkezelő belső számlái és nyilvántartásai, valamint a 2009/65/EK irányelv 22a. cikkével összhangban a letéti őrzéssel megbízott valamely harmadik fél belső számlái és nyilvántartásai között;”;

ii. a szöveg a következő második albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés c) pontjával összefüggésben az egyeztetések gyakoriságát a következők alapján kell meghatározni:

a) az ÁÉKBV szokásos kereskedési tevékenysége;

b) a szokásos kereskedési tevékenységen kívül eső kereskedési ügyletek;

c) bármely más olyan ügyfél nevében zajló kereskedési ügylet, akinek az eszközeit a harmadik fél ugyanazon a pénzügyeszköz-számlán tartja, mint az ÁÉKBV eszközeit.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a letétkezelő a letétben őrzött eszközök tekintetében a 2009/65/EK irányelv 22a. cikkével összhangban harmadik felet bízott meg a letéti őrzési funkciókkal, továbbra is vonatkoznak rá az (1) bekezdés a)–e) pontjában meghatározott követelmények. A letétkezelőnek biztosítania kell továbbá, hogy a harmadik fél megfélemljen az (1) bekezdés b)–g) pontjában meghatározott követelményeknek.”.

⁽¹⁾ Az ESMA 2017. július 20-i 34 45 277. sz. véleménye.

2. A 15. cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A szerződés, amelynek révén a letétkezelő harmadik felet jelöl ki a letétkezelő ÁÉKBV-ügyfelei eszközeinek letéti kezelésére, legalább a következő rendelkezéseket tartalmazza:

- a) a letétkezelő tájékoztatáshoz, ellenőrzéshez való jogának, valamint az eszközöket tartó harmadik fél nyilvántartásaihoz és pénzügyieszköz-számláihoz való hozzáféréseinek a garanciája, amely biztosítja, hogy a letétkezelő teljesíthesse felügyeleti és átvilágítási kötelezettségeit és különösen azt, hogy a letétkezelő:
 - i. a letétkezelői lánc valamennyi tagját azonosíthassa;
 - ii. ellenőrizhesse, hogy a letétkezelő könyveiben az ÁÉKBV nevében vagy az ÁÉKBV nevében eljáró alapkezelő társaság nevében nyitott pénzügyieszköz-számlán nyilvántartott, azonosított pénzügyi eszközök mennyisége megfelel-e az adott ÁÉKBV tekintetében a harmadik fél könyveiben nyitott pénzügyieszköz-számlán nyilvántartott, a harmadik fél által letétben kezelt azonosított pénzügyi instrumentumok mennyiségének;
 - iii. ellenőrizhesse, hogy a kibocsátó központi értéktáránál vagy annak ügynökénél a harmadik fél nevében a harmadik fél ügyfelei javára nyitott pénzügyieszköz-számlán nyilvántartott, azonosított pénzügyi eszközök mennyisége megfelel-e a letétkezelő könyveiben az egyes ÁÉKBV-ügyfelek vagy az ÁÉKBV nevében eljáró alapkezelő társaság nevében nyitott pénzügyieszköz-számlákon nyilvántartott, azonosított pénzügyi eszközök mennyiségének;
- b) a harmadik fél és egy további harmadik fél közötti, a letétkezelési funkciók további átruházása esetén megállapított egyenértékű jogok és kötelezettségek részletei.”.

3. A 16. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben a letéti őrzési funkciókat részben vagy egészben harmadik félre ruházták át, a letétkezelő annak érdekében, hogy a letéti őrzési funkciók ellátásával a 2009/65/EK irányelv 22a. cikkével összhangban megbízott harmadik fél az említett irányelv 22a. cikke (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott elkülönítési kötelezettségnek megfelelően járjon el, biztosítja és ellenőrzi, hogy a harmadik fél:

- a) a harmadik fél könyveiben a letétkezelő ügyfelei pénzügyi eszközeinek letéti kezelése céljából nyitott, a letétkezelő, a harmadik fél és a harmadik fél egyéb ügyfeleinek saját pénzügyi eszközeit nem tartalmazó pénzügyieszköz-számlán megfelelően nyilvántartja az azonosított pénzügyi eszközöket, hogy lehetővé tegye a letétkezelő számára annak ellenőrzését, hogy ezek mennyisége összhangban van-e a letétkezelő könyveiben az ÁÉKBV-ügyfelei vagy az ÁÉKBV nevében eljáró alapkezelő társaság nevében nyitott számlán nyilvántartott, azonosított pénzügyi eszközök mennyiségével;
- b) a szükséges nyilvántartásokat és a pénzügyieszköz-számlákat úgy vezeti, hogy a letétkezelő bármikor és késedelem nélkül megkülönböztethesse a letétkezelő ügyfeleinek eszközeit a harmadik fél saját eszközeitől, a harmadik fél egyéb ügyfeleinek eszközeitől és a letétkezelő saját számlájára tartott eszközöktől;
- c) a nyilvántartásokat és a pénzügyi értékpapírszámlákat úgy vezeti, hogy biztosítsa azok pontosságát és különösen azok összhangját a letétkezelő ÁÉKBV-ügyfelei számára letétben kezelt eszközökkel, továbbá azt, hogy azok alapján a letétkezelő bármikor meghatározhassa ezen eszközök pontos jellegét, hollétét és tulajdonosi státuszát;
- d) a letétkezelő ÁÉKBV-ügyfeleinek eszközeiről rendszeresen és minden esetben, amikor változás következik be a feltételekben, részletes kimutatást bocsát a letétkezelő rendelkezésére;
- e) szükség szerinti gyakorisággal egyeztetéseket végez pénzügyieszköz-számlái és belső nyilvántartásai, valamint a 2009/65/EK irányelv 22a. cikke (3) bekezdésének c) pontjával összhangban a letéti őrzési funkciókkal megbízott valamely harmadik fél pénzügyieszköz-számlái és belső nyilvántartásai között.

Az egyeztetés gyakoriságát a 13. cikk (1) bekezdésének megfelelően kell meghatározni;

- f) megfelelő szervezeti megoldásokat vezet-e be a pénzügyi eszközöknek vagy e pénzügyi eszközökkel kapcsolatos jogoknak a pénzügyi eszközökkel való visszaélésből, csalásból, nem megfelelő ügyvitelből, nem megfelelő nyilvántartás-vezetésből vagy gondatlanságból eredő elvesztése vagy csökkenése kockázatának minimalizálása érdekében;
- g) az ÁÉKBV pénzeszközeit harmadik ország központi bankjánál, vagy harmadik országban engedélyezett hitelintézetnél lévő számlán vagy számlákon tartja, feltéve, hogy a harmadik országban a hitelintézetekre alkalmazott prudenciális felügyeleti és szabályozási követelményeket az ÁÉKBV székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságai az Unióban alkalmazottakkal legalább egyenértékűnek tekintik, a 2009/65/EK irányelv 22. cikke (4) bekezdésének c) pontjával összhangban.”.

4. A 17. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„független természetes személytől vagy jogi személytől jogi tanácsot kap, amely megerősíti, hogy az alkalmazandó fizetésképtelenségi jog elismeri a letétkezelő ügyfelei eszközeinek a harmadik fél saját eszközeitől, a harmadik fél más ügyfeleinek eszközeitől, a harmadik fél által a letétkezelő saját számlájára tartott eszközöktől való elkülönítését, és hogy a letétkezelő ÁÉKBV-ügyfeleinek eszközei nem képezik a harmadik fél vagyonának részét fizetésképtelenség esetén, és nem lehet azokat a 2009/65/EK irányelv 22a. cikkének megfelelően letéti őrzési funkciókkal megbízott harmadik fél hitelezői között felosztani vagy ezek javára értékesíteni;”;

b) a (2) bekezdés d) és e) pontját el kell hagyni;

c) a (3) bekezdést el kell hagyni.

5. A 22. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az alapkezelő társaság vagy a befektetési társaság igazolja az ÁÉKBV székhely szerinti tagállamának illetékes hatósága számára, hogy számára megfelel a letétkezelő kijelölése, és hogy a kijelölés kizárólag az ÁÉKBV és az ÁÉKBV befektetőinek érdekét szolgálja. Az alapkezelő társaság vagy a befektetési társaság az ÁÉKBV székhely szerinti tagállamának illetékes hatósága rendelkezésére bocsátja a (2) bekezdésben említett igazoló dokumentumokat.”.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2020. április 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2018. július 12-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

A BIZOTTSÁG (EU) 2018/1620 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2018. július 13.)****az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 460. cikkére,

mivel:

- (1) Az (EU) 2015/61 ⁽²⁾ felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletet módosítani kell a nemzetközi standardokkal való összehangolás javítása és a hitelintézetek hatékonyabb likviditáskezelésének megkönnyítése érdekében.
- (2) Az Unión kívül tevékenykedő hitelintézetek által végzett tevékenységek megfelelő figyelembevétele érdekében el kell különösen hagyni a harmadik országbeli leányvállalat által tartott likvid eszközökre alkalmazandó minimális kibocsátási volumenre vonatkozó követelményt, hogy az ilyen eszközök konszolidációs célokra elismerhetők legyenek. Ellenkező esetben ez az anyavállalat számára konszolidált szinten a likvid eszközök hiányát eredményezné, mivel a harmadik országbeli leányvállalat likviditási követelményét figyelembe vennék a konszolidált likviditási követelményben, míg az e leányvállalat által ezen harmadik országban a likviditási követelmény teljesítése érdekében tartott eszközök nem tartoznának a konszolidált likviditási követelmény hatálya alá. A harmadik országbeli leányvállalat eszközei azonban csak az adott leányvállalatnál felmerült olyan stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlások szintjéig vehetők figyelembe, amelyek az eszközök pénznemében merültek fel. Továbbá ezek az eszközök, más harmadik országbeli eszközökhöz hasonlóan, csak akkor ismerhetők el, ha a szóban forgó harmadik ország nemzeti joga szerint likvid eszköznek minősülnek.
- (3) El kell ismerni, hogy a központi bank képes likviditást biztosítani saját pénznemében, és hitelminősítése a likviditás szempontjából kevésbé releváns, mint a fizetőképesség szempontjából. Ebből következően és az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendeletnek a nemzetközi standarddal való szorosabb összehangolása és a nemzetközileg aktív hitelintézetek egyenlő versenyfeltételeinek biztosítása érdekében egy uniós hitelintézet harmadik országbeli leányvállalatának vagy fióktelepének egy harmadik ország olyan központi bankjában elhelyezett tartalékait, amely nem rendelkezik kijelölt külső hitelminősítő intézet által adott, 1-es hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítéssel, bizonyos feltételek teljesülése esetén 1. szintű likvid eszköznek kell tekinteni. Ezek a tartalékok konkrétan akkor vehetők figyelembe, ha a hitelintézet az ilyen tartalékokat a stresszidőszak során bármikor lehívhatja, valamint az ilyen lehívás feltételeit a tartalékokat kezelő központi bank és a harmadik ország felügyeleti hatósága közötti megállapodásban vagy a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban határozták meg. Ezek a tartalékok azonban csak a pénznemükben felmerült stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlások fedezése tekintetében vehetők figyelembe 1. szintű eszközként.
- (4) Helyénvaló figyelembe venni az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾. Az említett rendelet kritériumokat tartalmaz annak meghatározására, hogy egy értékpapírosítás mikor jelölhető meg egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosításként (STS). Mivel ezek a kritériumok biztosítják, hogy az STS-értékpapírosítások jó minőségűek legyenek, alkalmazni kell őket annak meghatározásakor is, hogy a likviditásfedezeti követelmény kiszámítása alkalmazásában mely értékpapírosítások számítanak magas minőségű likvid eszköznek.

⁽¹⁾ HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

Az értékpapírosítások így akkor ismerhetők el 2B. szintű eszköznek a 2015/61/EU felhatalmazáson alapuló rendelet alkalmazásában, ha a 2015/61/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben már meghatározott egyéb, a likviditási jellemzőikkel kapcsolatos kritériumokon túlmenően eleget tesznek az (EU 2017/2402 rendeletben meghatározott összes követelménynek.

- (5) Az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet végrehajtása nem akadályozhatja a monetáris politika hatékony gazdasági transzmisszióját. Az EKB-val vagy valamely tagállam központi bankjával kötött ügyleteket súlyos stresszhelyzetben várhatóan megújítják. Lehetővé kell ezért tenni az illetékes hatóságok számára, hogy az EKB-val vagy egy tagállam központi bankjával kötött fedezett ügyletek esetében eltekintsenek a likviditási puffer kiszámítása során alkalmazott kifutási mechanizmustól, amennyiben az ügyletek az ügylet legalább egyik lába esetében magas minőségű likvid eszközöket foglalnak magukban, és a következő 30 naptári napon belül esedékessé válnak. A mentesség megadása előtt azonban az illetékes hatóságoknak konzultálniuk kell az ügyletben részt vevő központi bankkal, valamint az EKB-val is, ha a központi bank az eurórendszer tagja. Emellett a mentesség alkalmazását az esetleges szabályozásiarbitrázs-lehetőségek vagy a kedvezőtlen hitelintézeti ösztönzők elkerülése érdekében megfelelő biztosítékokhoz kell kötni. Végül az uniós szabályoknak a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) által meghatározott nemzetközi standarddal való szorosabb összehangolása érdekében a származtatott ügyletek révén kapott biztosítékot ki kell vonni a kifutási mechanizmus alkalmazási köréből.
- (6) A visszavásárlási megállapodásokra (repo), a fordított visszavásárlási megállapodásokra (fordított repo) és a biztosítéki csereügyletekre vonatkozó kiáramlási és beáramlási ráták kezelését továbbá teljes mértékben össze kell hangolni a BCBS által a likviditásfedezeti rátára vonatkozóan meghatározott nemzetközi standardban követett megközelítéssel. Ezen belül a készpénzkiáramlás számítását közvetlenül az ügylet megújítási rátájához kell kapcsolni (amelyet a BCBS standardjához hasonlóan a készpénz-kötelezettségre alkalmazott, a biztosítékra vetített haircuthoz kell igazítani), nem pedig az alapul szolgáló biztosíték likviditási értékéhez.
- (7) Tekintettel a felmerült eltérő értelmezésekre, pontosítani kell az (EU) 2015/61 rendelet egyes rendelkezéseit, különösen a következők tekintetében: a likviditásfedezeti követelmény teljesítése; a folyósítási kötelezettséget nem tartalmazó hitelkeretektől nyújtott finanszírozás megszerzése céljából rendelkezésre álló, központi bank által működtetett alapba tartozó eszközök, kollektív befektetési formák, valamint a szövetkezeti hálózatoknál és intézményvédelmi rendszereknél elhelyezett betétek és egyéb források likviditási pufferben való elismerhetősége; az egyéb termékekhez és szolgáltatásokhoz kapcsolódó további likviditáskiáramlások számítása; kedvezményes elbánás biztosítása a csoporton belüli hitel- és likviditási keretek számára; a rövid pozíciók kezelése; valamint a következő 30 naptári napban lejáró értékpapírokból esedékes pénzeszegek figyelembevétele.
- (8) Az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (3) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a harmadik országbeli leányvállalat tulajdonát képező harmadik országbeli eszközök a konszolidáció céljából likvid eszköznek ismerhetők el, ha a harmadik ország likviditásfedezeti követelményre vonatkozó jogszabályai szerint likvid eszköznek minősülnek, és megfelelnek az alábbi feltételek egyikének:

- i. megfelelnek az e rendelet II. címében meghatározott valamennyi követelménynek;
- ii. nem felelnek meg az e rendelet II. címében a kibocsátás volumene tekintetében meghatározott egyedi követelménynek, de megfelelnek az ott megállapított valamennyi egyéb követelménynek.

A ii. alpont értelmében elismerhető eszközök csak azon stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlások mértékéig ismerhetők el, amelyek az eszközök pénznemében és ugyanazon leányvállalatnál merültek fel.”.

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

- a) a 8. és a 9. pontot el kell hagyni;
- b) Ez a rendelkezés a magyar nyelvi változatot nem érinti.

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A hitelintézet a likviditásfedezeti rátát minden tételre vonatkozóan az adatszolgáltatás pénznemében számítja ki és kíséri figyelemmel, függetlenül a tételek tényleges pénznemétől.

Emellett a hitelintézet egyes tételek esetében külön is kiszámítja és figyelemmel kíséri likviditásfedezeti rátáját, a következők szerint:

a) azon tételek esetében, amelyekre az 575/2013/EU rendelet 415. cikke (2) bekezdésének valamelyik rendelkezésével összhangban az adatszolgáltatás pénznemétől eltérő pénznemben történő külön adatszolgáltatás vonatkozik, a hitelintézet külön kiszámítja és figyelemmel kíséri likviditásfedezeti rátáját a másik pénznemben;

b) az adatszolgáltatás pénznemében denominált tételek esetében, ha a hitelintézet a szabályozói tőke és a mérlegen kívüli tételek nélkül számított teljes kötelezettségének 5 %-át elérő vagy meghaladó aggregált kötelezettséggel rendelkezik az adatszolgáltatás pénznemétől eltérő pénznemben, a hitelintézet külön kiszámítja és figyelemmel kíséri likviditásfedezeti rátáját az adatszolgáltatás pénznemében.

A hitelintézet a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletnek megfelelően szolgáltat adatot a likviditásfedezeti rátáról az illetékes hatóságnak.”;

c) a cikk a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A hitelintézet nem veheti kétszeresen számba a likvid eszközöket, beáramlásokat és kiáramlásokat.”.

4. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az eszköz a hitelintézet tulajdonát képező vagy az a) pontban említett alapba tartozó meg nem terhelt ingatlan, jog, jogosultság vagy részesedés. E célból az eszköz akkor minősül meg nem terheltnek, ha nem áll olyan jogi, szerződésbe foglalt, szabályozói vagy egyéb korlátozás alatt, amely megakadályozhatná a hitelintézetet abban, hogy az eszközt a következő 30 naptári napon belül azonnali értékesítési vagy visszavásárlási szerződés keretében realizálja, értékesítse, átruházza, engedményezze vagy, általában véve, elidegenítse. Az alábbi eszközöket kell meg nem terheltnek tekinteni:

a) alapba tartozó olyan eszközök, amelyek biztosíték céljára azonnal felhasználhatók a hitelintézet rendelkezésére álló, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, de még rendelkezésre nem bocsátott hitelkeretből – vagy ha az alapot központi bank működteti, a hitelintézet rendelkezésére álló, folyósítási kötelezettséget nem tartalmazó és még rendelkezésre nem bocsátott hitelkeretből – nyújtott további finanszírozás megszerzéséhez. Ebbe a pontba tartoznak a hitelintézet által szövetkezeti hálózatban vagy intézményvédelmi rendszerben a központi intézménynél elhelyezett eszközök. A hitelintézet azzal a feltevéssel él, hogy az alap eszközeit azok emelkedő likviditásának sorrendjében terhelik a 2. fejezetben részletezett likviditásbesorolás alapján, a likviditási pufferként el nem ismerhető eszközökkel kezdve;

b) a hitelintézet számára fordított repo- vagy értékpapír-finanszírozási ügyletben hitelkockázat-mérséklés érdekében biztosítékként nyújtott eszközök, amelyeket a hitelintézet elidegeníthet.”;

b) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) másik hitelintézet, kivéve, ha az alábbi feltételek közül egy vagy több teljesül:

i. a kibocsátó a 10. cikk (1) bekezdésének c) pontjában vagy a 11. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett közszektorbeli intézmény;

ii. az eszköz a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában vagy a 11. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában vagy a 12. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett fedezett kötvény;

iii. az eszköz a 10. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kategóriába tartozik.”;

ii. a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„g) bármely más szervezet, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében felsorolt egy vagy több tevékenységet főtevékenységként végez. E cikk alkalmazásában a különleges célú gazdasági egység nem tartozik az e pontban említett szervezetek közé.”;

c) a (7) bekezdés a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) a 10. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, központi kormányzattal szembeni kitettségek;”.

5. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a második albekezdés a) pontja ii. alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a 10. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában említett, központi kormányzattal szembeni kitettségek;”;

b) a (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) belső rendszereket és kontrollokat működtet annak érdekében, hogy a likviditáskezelési funkciónak hatékony működési ellenőrzést biztosítson a likvid eszközöknek a 30 naptári napos stresszidőszak alatt bármikor történő értékesítése felett, továbbá, hogy anélkül férhessen hozzá a tartalékforrásokhoz, hogy közvetlen összeütközésbe kerülne a meglévő üzleti vagy kockázatkezelési stratégiákkal. Különösen az az eszköz nem vonható be a likviditási pufferbe, amelynek a 30 naptári napos stresszidőszak során történő pótlás nélküli értékesítése olyan fedezetet szüntetne meg, amely a hitelintézet belső limitjeit meghaladó nyitott kockázati pozíciót hozna létre;”.

6. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontjának iii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„iii. a hitelintézetnek az i. vagy a ii. pontban említett központi banknál elhelyezett tartalékai, feltéve, hogy a hitelintézet a stresszidőszak során azokat bármikor lehívhatja, továbbá, hogy a lehívás feltételeit a hitelintézet illetékes hatósága és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban rögzítették.

E pont alkalmazásában az alábbiak alkalmazandók:

- amennyiben a tartalékokat leányvállalat hitelintézet tartja, a lehívás feltételeit a tagállamnak vagy a harmadik országnak a leányvállalat tekintetében illetékes hatósága és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy adott esetben a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban kell meghatározni;
- amennyiben a tartalékokat fióktelep tartja, a lehívás feltételeit a fióktelep helye szerinti tagállam vagy harmadik ország illetékes hatósága és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy adott esetben a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban kell meghatározni;”;

b) a (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a következő eszközök:

- i. az 575/2013/EU rendelet 114. cikke (2) bekezdésének megfelelően kijelölt külső hitelminősítő intézet által adott, 1. hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítéssel nem rendelkező, harmadik országbeli központi kormányzattal vagy központi bankkal szembeni követelést megtestesítő vagy az általa garantált eszközök;
- ii. a hitelintézetnek az i. pontban említett központi banknál elhelyezett tartalékai, feltéve, hogy a hitelintézet a stresszidőszak során azokat bármikor lehívhatja, továbbá, hogy a lehívás feltételeit az adott harmadik ország illetékes hatóságai és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban rögzítették.

A ii. pont alkalmazásában az alábbiak alkalmazandók:

- amennyiben a tartalékokat leányvállalat hitelintézet tartja, a lehívás feltételeit a harmadik országnak a leányvállalat tekintetében illetékes hatósága és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban kell meghatározni;
- amennyiben a tartalékokat fióktelep tartja, a lehívás feltételeit a fióktelep helye szerinti harmadik ország illetékes hatósága és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban kell meghatározni.

Az első albekezdés i. és ii. pontja alá tartozó, egy adott pénznemben denominált, a hitelintézet által 1. szintű eszközként elismerhető eszközök aggregált összege nem haladhatja meg a hitelintézet ugyanazon pénznemben felmerült stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlásainak összegét.

Továbbá, ha az első albekezdés i. és ii. pontja alá tartozó eszközök egésze vagy egy része nem az adott harmadik ország hazai pénznemében denominált, a hitelintézet ezeket az eszközöket az adott külföldi pénznemben felmerülő stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlásának csak olyan mértékében ismerheti el 1. szintűnek, amilyen mértékben tevékenységeket folytat annak a joghatóságnak a területén, ahol a likviditási kockázatot vállalja;”;

c) az (1) bekezdés f) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„a fedezeti alapon szereplő, intézményekkel szembeni kitétségek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek vagy, amennyiben az illetékes hatóság az 575/2013/EU rendelet 129. cikk (1) bekezdés utolsó albekezdésében említett részleges mentesítést engedélyezte, az említett albekezdésben meghatározott feltételeknek;”;

d) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés f) pontjában említett rendkívül magas minőségű fedezett kötvények piaci értékére legalább 7 %-os haircutot kell alkalmazni. A kollektív befektetési formák részvényei és befektetési jegyei vonatkozásában a 15. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározottak kivételével nem kell haircutot alkalmazni a fennmaradó 1. szintű eszközök értékére.”.

7. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés c) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a fedezeti alapon szereplő, intézményekkel szembeni kitétségek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikk (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételeknek vagy, amennyiben az illetékes hatóság az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdésében említett részleges mentesítést engedélyezte, az említett albekezdésben meghatározott feltételeknek;”;

b) az (1) bekezdés d) pontjának iv. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„iv. a fedezeti alapon szereplő, intézményekkel szembeni kitétségek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikk (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételeknek vagy, amennyiben az illetékes hatóság az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdésében említett részleges mentesítést engedélyezte, az említett albekezdésben meghatározott feltételeknek;”.

8. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 12. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett eszközfedezetű értékpapírok formájában fennálló kitétségek 2B. szintű értékpapírosításnak minősülnek, ha teljesülnek a következő feltételek:

a) az értékpapírosításra az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) összhangban használható az „STS” vagy az „egyszerű, átlátható és egységesített” megjelölés, illetve az ezekre közvetlenül vagy közvetve utaló megjelölés, és az ilyen megjelölést használják is;

b) teljesülnek az e cikk (2) bekezdésében és (10)–(13) bekezdésében megállapított kritériumok.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.);”;

b) a (2) bekezdés a) pontja a következőképpen módosul:

i. az a) és a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 264. cikkével összhangban 1. hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítést vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek a besorolásnak megfelelő hitelminősítést rendelt a pozícióhoz;

b) a pozíció az értékpapírosítás legelőbbre sorolt ügyletrészsorozatába vagy ügyletrészsorozataiba tartozik és folyamatosan a legmagasabb szenioritással rendelkezik az ügylet élettartama során. E feltétel alkalmazásában a legelőbbre sorolt ügyletrészsorozat az, amely esetében a fizetési felszólítás és adott esetben az azonnali lejáratról szóló értesítés kézbesítését követően az ügyletrészsorozatot a kielégítési sorrendben nem sorolják ugyanazon értékpapírosítási ügylet vagy program más ügyletrészsorozatai mögé tőke- és kamatfizetés tekintetében, az 575/2013/EU rendelet 242. cikkének (6) bekezdésével összhangban a származtatott kamatláb- vagy devizaügyletekből, esedékes díjakból vagy egyéb hasonló jellegű követelésekből fakadó kifizetések figyelembevétele nélkül;”;

ii. a c)–f) pontot és a h)–k) pontot el kell hagyni;

iii. a g) pont a következőképpen módosul:

a) a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„az értékpapírosítási pozíciót olyan mögöttes kitétségekből álló alap fedezi, amely kitétségek vagy az alábbi alkategóriáknak csak egyikébe tartoznak vagy az i. és ii. alpontokban említett lakóingatlanlal fedezett hitelek kombinációiból állnak.”;

b) a iv. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„iv. valamely tagállamban székhellyel rendelkező vagy honos hitelfelvevőnek vagy lízingbe vevőnek nyújtott gépjárműhitel és -lízing. E célból a gépjárműhitel és -lízing körébe a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 3. cikkének 11. és 12. pontjában meghatározott gépjárművek és pótkocsik, a 167/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (**) hivatkozott mezőgazdasági és erdészeti traktorok, a 168/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (***) említett kétkerekű motorkerékpárok és háromkerekű gépjárművek és a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott láncfalas járművek finanszírozására nyújtott hitel és lízing tartozik. Kiegészítő biztosítási és szerviztermékek vagy pótalkatrészek, illetve lízing esetében a lízingbe vett járművek maradványértéke a hitel vagy lízing részét képezhetik. Az alapba tartozó hiteletet és lízingeket a gépjárművet terhelő első helyre sorolt zálogjog vagy biztosíték vagy a különleges célú gazdasági egység mint kedvezményezett javára szóló megfelelő garancia, például tulajdonjog-fenntartási záradék biztosítja;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2007/46/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról (keretirányelv) (HL L 263., 2007.10.9., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 167/2013/EU rendelete (2013. február 5.) a két- vagy a mezőgazdasági vagy erdészeti járművek jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről (HL L 60., 2013.3.2., 1. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács 168/2013/EU rendelete (2013. január 15.) a két- vagy háromkerekű járművek, valamint a négykerekű motorkerékpárok jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről (HL L 60., 2013.3.2., 52. o.);”;

c) a (3)–(9) bekezdést el kell hagyni.

9. A 15. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) amennyiben a hitelintézet nem ismeri a KBF mögöttes kitétségeit, a mögöttes eszközök likviditási szintjének meghatározása és a mögöttes eszközökre vonatkozó megfelelő haircut megállapítása érdekében abból a feltevésekből kell kiindulnia, hogy a KBF a megbízásában foglalt összeg maximumáig likvid eszközökbe fektet abban a sorrendben, ahogyan a likvid eszközöket a (2) bekezdés céljából besorolták, kezdve a (2) bekezdés h) pontjában említettekkel, emelkedő sorrendben haladva egészen addig, amíg a teljes befektetési limit elérésre nem kerül.”;

b) a (4) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A letétkezelő vagy a KBF alapkezelője által a KBF részvényeire vagy befektetési jegyeire vonatkozó piaci érték és haircutok meghatározása során elvégzett számítások helyességét legalább éves gyakorisággal külső könyvvizsgálónak kell megerősítenie.”.

10. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

Szövetkezeti hálózatoknál és intézményvédelmi rendszereknél elhelyezett betétek és egyéb források

1. Ha a hitelintézet az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett típusú intézményvédelmi rendszerhez, az említett rendelet 10. cikkében meghatározott mentességre jogosult hálózathoz vagy valamely tagállam szövetkezeti hálózatához tartozik, a hitelintézetnek a központi intézménynél elhelyezett látra szóló betétei likvid eszközökként kezelhetők, ha a központi intézmény, amelyenél a betéteket elhelyezték, nem kezeli azokat operatív betétként. Amennyiben a betéteket likvid eszközként kezelik, azokat a következő rendelkezések egyikével összhangban kell kezelni:

- a) ha – a rendszerre vagy a hálózatra irányadó nemzeti jogszabály vagy jogilag kötelező érvényű dokumentumok értelmében – a központi intézménynél meghatározott szintű vagy kategóriájú likvid eszközökkel kell rendelkeznie vagy a betéteket ilyen szintű vagy kategóriájú eszközökbe kell fektetnie, a betétek e rendelettel összhangban ezekkel azonos szintű vagy kategóriájú likvid eszközökként kezelendők;
- b) ha a központi intézménynél nem kell meghatározott szintű vagy kategóriájú likvid eszközökkel rendelkeznie vagy a betéteket ilyen szintű vagy kategóriájú eszközökbe fektetnie, a betétek e rendelettel összhangban 2B. szintű eszközökként kezelendők, és fennálló állományukra legalább 25 %-os haircutot kell alkalmazni.

2. Ha az (1) bekezdésben ismertetett hálózatok vagy rendszerek egyikére irányadó tagállami jogszabályok vagy jogilag kötelező erejű dokumentumok értelmében a hitelintézet 30 naptári napon belül hozzájut a központi intézmény vagy ugyanazon hálózat vagy rendszer másik intézménye által nyújtott, le nem hívott likviditásfinanszírozáshoz, a finanszírozás 2B. szintű eszköznek tekintendő oly mértékig, amilyen mértékben nem fedezik likvid eszközök és nem kezelendő a 34. cikk rendelkezéseinek megfelelően. A likviditásfinanszírozás le nem hívott, rendelkezésre tartott tőkeösszegére legalább 25 %-os haircutot kell alkalmazni.”.

11. A 17. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben foglalt követelményeket azt követően kell alkalmazni, hogy az ügylet legalább egyik lába esetében likvid eszközöket alkalmazó, 30 naptári napon belül lejáró fedezett finanszírozási ügyletnek, fedezett hitelezési ügyletnek vagy biztosítéki csereügyletnek a likvid eszközök állományára gyakorolt hatása miatt helyesbítésre került sor valamennyi alkalmazandó haircut levonását követően és feltéve, hogy a hitelintézet eleget tesz a 8. cikkben foglalt operatív követelményeknek.”;

- b) a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az illetékes hatóság eseti alapon teljes egészében vagy részben eltekinthet a (2) és (3) bekezdés alkalmazásától a 30 naptári napon belül lejáró, az ügylet legalább egyik lába esetében likvid eszközöket alkalmazó egy vagy több fedezett finanszírozási ügylet, fedezett hitelezési ügylet vagy biztosítéki csereügylet esetében, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) az ügyletben vagy ügyletekben a partner az EKB vagy egy tagállam központi bankja;
 - b) olyan kivételes körülmények állnak fenn, amelyek egy vagy több tagállam bankszektorát érintő rendszerszintű kockázatot jelentenek;
 - c) a mentesség megadása előtt az illetékes hatóság konzultált az ügylet(ek)ben részt vevő központi bankkal és – amennyiben a központi bank az eurórendszer tagja – az EKB-val.”;
- c) a szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az EBH 2020. november 19-ig jelentést tesz a Bizottságnak a (2)–(4) bekezdésben meghatározott kifutási mechanizmus technikai megfelelőségéről, valamint arról, hogy az valószínűleg káros hatással van-e az Unióban letelepedett hitelintézetek üzletvitelére és kockázati profiljára, a pénzügyi piacok stabilitására és rendezett működésére, a gazdaságra vagy a monetáris politika gazdasági transzmissziójára. Ez a jelentés értékeli a (2)–(4) bekezdésben meghatározott kifutási mechanizmus megváltoztatásának lehetőségét, és amennyiben az EBH úgy találja, hogy az aktuális felszámolási mechanizmus technikailag nem megfelelő, vagy hatása káros, alternatív megoldásokat ajánl, és értékeli ezek hatásait.

A Bizottság az 575/2013/EU rendelet 460. cikkében foglalt felhatalmazáson alapuló további felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése során figyelembe veszi az előző albekezdésben említett EBH-jelentést.”.

12. A 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

Származtatott ügyletek nettósítása

(1) A hitelintézetnek a 30 naptári nap alatt, az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt szerződésekre és a hitelderivatívákra vonatkozóan várható likviditáskiáramlásokat és -beáramlásokat nettó alapon, partnerenként kell kiszámolnia, figyelemmel az említett rendelet 295. cikkében megállapított feltételeknek megfelelő kétoldalú nettósítási megállapodások létezésére.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a hitelintézeteknek a tőkeösszegek egyidejű (vagy napon belüli) teljes cseréjét magukban foglaló származtatott devizaügyletekből eredő készpénzkiáramlásokat és -beáramlásokat nettó alapon kell számítaniuk, akkor is, ha az adott ügyletek nem tartoznak kétoldalú nettósítási megállapodás hatálya alá.

(3) E cikk alkalmazásában a nettó alap a következő 30 naptári nap során nyújtandó vagy kapott biztosíték nélkül számított érték. A következő 30 naptári nap során kapott biztosíték esetében azonban a nettó alap csak akkor lehet az e biztosíték nélkül számított érték, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

- a) a kapott biztosíték e rendelet II. címe értelmében likvid eszköznek minősül;
- b) a hitelintézet jogi szempontból jogosult és működési szempontból képes a kapott biztosíték újrafelhasználására.”.

13. A 22. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdésben az a) és a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

- „a) a stabil lakossági betétek és egyéb lakossági betétek 24. és 25. cikknek megfelelően meghatározott aktuálisan fennálló összege;
- b) a 27. és 28. cikke valamint 31a. cikk szerint meghatározott azon egyéb kötelezettségek aktuálisan fennálló összege, amelyek esedékessé válnak, amelyeknek a kibocsátó vagy a forrás nyújtója kérheti a teljesítését, vagy amelyek vonatkozásában a forrás nyújtója azzal a feltételezéssel élhet, miszerint a hitelintézet a következő 30 naptári napon belül visszafizeti a kötelezettséget;”;

b) a cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdéssel összhangban számított likviditáskiáramlásokat nettósítani kell a 26. cikk szerint jóváhagyott, kölcsönös függőséget mutató beáramlásokkal.”.

14. A 23. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A hitelintézetnek rendszeresen értékelnie kell azoknak a 30 naptári napon belüli likviditáskiáramlásoknak a valószínűségét és lehetséges nagyságát, amelyek a 27–31a. cikkben nem említett azon termékekkel és szolgáltatásokkal összefüggésben következnek be, amelyeket a hitelintézet kínál vagy szponzorál vagy amelyeket a lehetséges vásárlók a hitelintézethez társítanak. E termékek vagy szolgáltatások nem kizárólagos jelleggel magukban foglalják a következőket:

- a) egyéb mérlegen kívüli és függő finanszírozási kötelezettségek, beleértve a folyósítási kötelezettséget nem tartalmazó finanszírozási kereteket;
- b) bankközi partnereknek nyújtott le nem hívott hitelek és követelések;
- c) a már megkötött, de még le nem hívott jelzáloghitelek;
- d) hitelkártyák;
- e) folyószámlahitelek;
- f) a meglévő lakossági vagy bankközi hitelek megújításával vagy új lakossági vagy bankközi hitelek nyújtásával kapcsolatos tervezett kiáramlások;
- g) az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt szerződésektől és a hitelderivatíváktól eltérő, származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek;
- h) kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos mérlegen kívüli termékek.”.

15. A 25. cikk (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a betét kizárólag interneten keresztül hozzáférhető számlán van elhelyezve;”.

16. A 26. cikk végére a következő bekezdést kell beilleszteni:

„Az illetékes hatóságok tájékoztatják az EBH-t, hogy mely intézmények veszik igénybe a kiáramlások kölcsönös függőségét mutató beáramlásokkal való, e cikk szerinti nettósítását. Az EBH jogosult igazoló dokumentumokat kérni.”.

17. A 28. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A hitelintézetnek az 575/2013/EU rendelet 192. cikkének 2. és 3. pontjában meghatározott, 30 naptári napon belül lejáró fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből fakadó kötelezettségekre az alábbi szorzótényezőket kell alkalmaznia:

- a) 0 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 10. cikke szerint az 1. szintű eszközök 10. cikkben említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének, a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett, rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével;
- b) 7 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 10. cikke szerint a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett kategóriába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- c) 15 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 11. cikke szerint a 2A. szintű eszközök 11. cikkben említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- d) 25 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 13. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i., ii. vagy iv. alpontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- e) 30 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 12. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 12. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- f) 35 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 13. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának iii. vagy v. alpontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- g) 50 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 12. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 12. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy f) pontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- h) az e rendelet 15. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban meghatározott minimális százalékos haircut, ha azokat KBF-ek olyan részvényei vagy befektetési jegyei fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 15. cikke szerint a mögöttes likvid eszközökkel azonos szintű likvid eszköznek minősülnének;
- i) 100 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek nem tartoznak ezen albekezdés a)–h) pontja alá.

Az első albekezdéstől eltérve, amennyiben a fedezett kölcsönügylet vagy tőkepiac-vezérelt ügylet szerződő fele a hitelintézet belföldi központi bankja, a kiáramlási arány 0 %. Azokban az esetekben azonban, amikor az ügyletet annak a tagállamnak vagy harmadik országnak a központi bankján keresztül bonyolítják, amelyben a fióktelep található, csak akkor alkalmazható 0 %-os kiáramlási arány, ha a fióktelep a központi banki likviditáshoz – többek között stresszidőszakok alatt – ugyanolyan hozzáféréssel rendelkezik, mint az adott tagállamban vagy harmadik országban bejegyzett hitelintézet.

Az első albekezdéstől eltérve, azon fedezett kölcsönügyletek vagy tőkepiac-vezérelt ügyletek esetében, amelyekre az első albekezdés szerint 25 %-nál magasabb kiáramlási arány lenne alkalmazandó, 25 %-os kiáramlási arány alkalmazandó, ha az ügyletben részt vevő szerződő fél jogosult szerződő fél.

(4) A következő 30 naptári napon belül lejáró biztosítéki csereügyletek és más hasonló formájú ügyletek kiáramláshoz vezetnek, ha a kölcsönvett eszközre a 2. fejezet szerint alacsonyabb haircut alkalmazandó, mint a kölcsönadott eszközre. A kiáramlást úgy kell kiszámítani, hogy a kölcsönvett eszköz piaci értékét meg kell szorozni a (3) bekezdéssel összhangban meghatározott, a kölcsönadott eszközre vonatkozó kiáramlási arány és a kölcsönvett eszközre vonatkozó kiáramlási arány különbségével. E számítás során 100 %-os haircutot kell alkalmazni azokra az eszközökre, amelyek nem minősülnek likvid eszköznek.

Az első albekezdéstől eltérve, amennyiben a biztosítéki csereügyletek és más hasonló formájú ügyletek szerződő fele a hitelintézet belföldi központi bankja, a kölcsönvett eszköz piaci értékére alkalmazandó kiáramlási arány 0 %. Azokban az esetekben azonban, amikor az ügyletet annak a tagállamnak vagy harmadik országnak a központi bankján keresztül bonyolítják, amelyben a fióktelep található, csak akkor alkalmazható 0 %-os kiáramlási arány, ha a fióktelep a központi banki likviditáshoz – többek között stresszidőszakok alatt – ugyanolyan hozzáféréssel rendelkezik, mint az adott tagállamban vagy harmadik országban bejegyzett hitelintézet.

Az első albekezdéstől eltérve, azon biztosítéki csereügyletek és más hasonló formájú ügyletek esetében, amelyekre az első albekezdés szerint 25 %-nál magasabb kiáramlási arány lenne alkalmazandó, 25 %-os kiáramlási arány alkalmazandó a kölcsönvett eszköz piaci értékére, ha az ügyletben részt vevő szerződő fél jogosult szerződő fél.”;

b) a cikk a következő (7), (8) és (9) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A fedezet nélkül kölcsönvett és a következő 30 naptári napon belül lejáró eszközök esetében azzal a feltételezéssel kell élni, hogy azok teljes mértékben kifutnak, ami a likvid eszközök 100 %-os kiáramlásához vezet, kivéve, ha a kölcsönvett eszközök tulajdonosa a hitelintézet, és azok nem képezik részét a hitelintézet likviditási pufférének.

(8) E cikk alkalmazásában a »belföldi központi bank« az alábbiak bármelyikét jelenti:

- a) bármely eurórendszerbeli központi bank, amennyiben a hitelintézet székhelye szerinti tagállam bevezette az eurót;
- b) a hitelintézet székhelye szerinti tagállam nemzeti központi bankja, amennyiben a hitelintézet székhelye szerinti tagállam nem vezette be az eurót;
- c) azon harmadik ország központi bankja, amelyben a hitelintézetet bejegyezték.

(9) E cikk alkalmazásában a »jogosult szerződő fél« az alábbiak bármelyikét jelenti:

- a) a hitelintézet székhelye szerinti tagállamának központi kormányzata, közszektorbeli intézménye, regionális kormányzata vagy helyi hatósága;
- b) azon tagállam vagy harmadik ország központi kormányzata, közszektorbeli intézménye, regionális kormányzata vagy helyi hatósága, amelyben a hitelintézetet az adott hitelintézet által végzett ügyletek tekintetében bejegyezték;
- c) multilaterális fejlesztési bank.

Mindazonáltal a közszektorbeli intézmények, regionális kormányzatok és helyi hatóságok csak akkor minősülnek jogosult szerződő félnek, ha az 575/2013/EU rendelet 115. vagy 116. cikkének megfelelően 20 %-os vagy annál alacsonyabb kockázati súlyt rendeltek hozzájuk.”.

18. A 29. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) mind a likviditás biztosítója, mind a likviditás kedvezményezettje alacsony likviditáskockázati profilt mutat az (1) bekezdés alapján javasolt alacsonyabb kiáramlási arány alkalmazását és az említett bekezdés c) pontjában említett beáramlási arány alkalmazását követően;”;

b) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a likviditás biztosítója a likviditáskockázat-kezelési tevékenysége során megfelelő módon figyelembe veszi a likviditás kedvezményezettjének likviditáskockázati profilját.”.

19. A 30. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2)–(5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A hitelintézetnek ki kell számíthatnia és tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot valamennyi olyan szerződésre vonatkozó további kiáramlásról, amelyek szerződési feltételei – 30 naptári napon belül és a hitelintézet hitelminőségének jelentős romlását követően – további likviditáskiáramlást eredményeznek vagy biztosíték nyújtását teszik szükségessé. A hitelintézetnek erről a kiáramlásról legkésőbb az 575/2013/EU rendelet 415. cikke szerinti adatszolgáltatás teljesítéséig kell értesítenie az illetékes hatóságot. Ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az ilyen kiáramlások a hitelintézet potenciális likviditáskiáramlásai szempontjából jelentősek, kötelezi a hitelintézetet arra, hogy e szerződések viszonylatában adjon hozzá egy további, a hitelintézet hitelminőségének jelentős – a külső hitelminősítés legalább három fokozattal történő leminősítésnek megfelelő – romlásából eredő további biztosítéknyújtási igénynek vagy készpénzkiáramlásnak megfelelő kiáramlást. A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmaznia a további biztosítékokra vagy készpénzkiáramlásokra. E jelentős romlás mértékét a hitelintézetnek rendszeresen felül kell vizsgálnia az általa kötött szerződések viszonylatában releváns szempontokból, és tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot a felülvizsgálat eredményéről.

(3) A hitelintézetnek a kiáramlást növelnie kell továbbá azon biztosítéki igény összegével, amely egy negatív piaci forgatókönyvnek a hitelintézet származtatott ügyleteire gyakorolt hatásából ered, amennyiben e hatás jelentős. Ezt a számítást a 2017/208/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek (*) megfelelően kell elvégezni.

(4) Az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletekből és a hitelderivatívákból eredő, 30 naptári nap alatt várható ki- és beáramlásokat a 21. cikknek megfelelően nettó alapon kell figyelembe venni. Nettó kiáramlás esetében a hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási aránnyal kell megszoroznia az eredményt. A hitelintézet e számítás során nem veszi figyelembe azokat a likviditási követelményeket, amelyeket e cikk (1), (2) és (3) bekezdésének alkalmazása eredményez.

(5) Ha a hitelintézetnek olyan rövid pozíciója van, amelyet biztosíték nélkül kölcsönvett értékpapírok fedeznek, a hitelintézetnek a rövidre eladott értékpapírok vagy más eszközök piaci értéke 100 %-ának megfelelő további kiáramlást kell biztosítania, kivéve, ha azokat a hitelintézet olyan feltétellel vette kölcsön, amely alapján csak 30 naptári nap elteltével kell visszaszolgáltatnia őket. Ha a rövid pozíciót biztosítékkal fedezett értékpapír-finanszírozási ügylet fedezi, a hitelintézet feltételezi, hogy a rövid pozíció 30 naptári napon keresztül fennmarad, és arra 0 %-os kiáramlás alkalmazandó.

(*) A Bizottság (EU) 2017/208 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. október 31.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek egy negatív piaci forgatókönyv által egy intézmény származtatott ügyleteire gyakorolt hatásból eredő biztosítéknyújtási kötelezettségeknek megfelelő, további likviditási kiáramlásokra vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 33., 2017.2.8., 14. o.);

b) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A biztosítékként elhelyezett betétek a 24., 25., 27., 28. és 31a. cikk alkalmazásában nem tekintendők kötelezettségnek, ugyanakkor adott esetben e cikk (1)–(6) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni rájuk. A biztosítékként kapott készpénz összegét meghaladó készpénzösszeget a 24., 25., 27., 28. és 31a. cikkel összhangban betétként kell kezelni.”;

c) a (11) bekezdést el kell hagyni;

d) a (12) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(12) Az elsődleges ügynöki szolgáltatásokat illetően, ha a hitelintézet az egyik ügyfél rövid eladásait egy másik ügyfél eszközeivel való belső kiegyenlítéssel fedezi, és az eszközök nem minősülnek likvidnek, az ilyen ügyleteknél a függő kötelezettségre 50 %-os kiáramlást kell alkalmazni.”.

20. A 31. cikk a következőképpen módosul:

a) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Azon folyósítási kötelezettséget tartalmazó likviditási keret le nem hívott összegét, amelyet azzal a céllal bocsátottak valamely különleges célú gazdasági egység rendelkezésére, hogy az a pénzügyi ügyfélnek nem minősülő ügyfelektől értékpapírokon kívüli eszközöket vásárolhasson, 10 %-kal kell megszorozni olyan mértékben, amilyen mértékben az meghaladja az adott különleges célú gazdasági egység ügyfelektől vásárolt eszközeinek összegét, és ha a lehívható maximális összeget a szerződés a vásárolt eszközök összegére korlátozza.”;

b) a (9) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 32. cikk (3) bekezdésének g) pontjától eltérve a közvetítőként eljáró hitelintézet szimmetrikus ki- és beáramlást alkalmazhat, ha a kedvezményes hiteleket továbbadott hiteleként nyújtják közvetítőként eljáró másik hitelintézet közvetítésével. A beáramlást és a kiáramlást a folyósítási kötelezettséget tartalmazó, le nem hívott kapott és nyújtott hitelkeretre vagy likviditási keretre az e bekezdés első albekezdése értelmében alkalmazandó ráta alkalmazásával és az e bekezdés alapján előírt egyéb feltételek és követelmények tiszteletben tartásával kell kiszámítani.”;

c) a (10) bekezdést el kell hagyni.

21. A szöveg a következő 31a. cikkel egészül ki:

„31a. cikk

Az e fejezet egyéb rendelkezései alá nem tartozó kötelezettségekből és kötelezettségvállalásokból eredő kiáramlások

(1) A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmaznia a 30 naptári napon belül esedékessé váló, a 24–31. cikkben említettekén kívüli valamennyi kötelezettségre.

(2) Ha a 24–31. cikkben említett kötelezettségvállalásokon kívüli, a nem pénzügyi ügyfeleknek 30 naptári napon belül nyújtandó finanszírozásra vonatkozó valamennyi szerződéses kötelezettségvállalás összege meghaladja az ezen nem pénzügyi ügyfelektől származó, a 32. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint számított beáramlás összegét, a többire 100 % kiáramlási arányt kell alkalmazni. E bekezdés alkalmazásában nem pénzügyi ügyfélnek minősülnek egyebek mellett a természetes személyek, a kkv-k, a vállalkozások, a kormányzatok, a multilaterális fejlesztési bankok és a közszektorbeli intézmények, de nem minősülnek annak a pénzügyi ügyfelek és a központi bankok.”.

22. A 32. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A hitelintézetek az (1) bekezdésben említett beáramlásokra 100 %-os beáramlási arányt alkalmaznak, beleértve különösen a következő beáramlásokat:

a) a központi bankoktól és a pénzügyi ügyfelektől esedékes, legfeljebb 30 naptári napos hátralevő futamidejű pénzüsszegek;

b) az 575/2013/EU rendelet 162. cikke (3) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett kereskedelemfinanszírozási ügyletekből esedékes, legfeljebb 30 naptári napos hátralevő futamidejű pénzüsszegek;

c) 30 naptári napon belül lejáró értékpapírokból esedékes pénzüsszegek;

d) a főbb indexekben lévő részvényjellegű eszközökben tartott pozíciókból esedékes összegek, feltéve, hogy a likvid eszközöket csak egyszer veszik figyelembe. Ezek a pénzüsszegek magukban foglalják a szerződés alapján 30 naptári napon belül esedékessé váló pénzüsszegeket, mint például a főbb indexekből származó készpénz-osztalékot és a már értékesített, de még el nem számolt részvényjellegű eszközök után járó készpénzt, ha azokat nem veszik figyelembe likvid eszközökként a II. címnek megfelelően.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az e bekezdésben meghatározott beáramlásokra a következő követelmények alkalmazandók:

a) a nem pénzügyi ügyfelektől esedékes, legfeljebb 30 naptári napos hátralevő futamidejű, tőketörlesztési célú pénzüsszegeket – az ilyen ügyfelektől esedékes, kereskedelemfinanszírozási ügyletekből vagy lejáró értékpapírokból származó összegek kivételével – értékük 50 %-ával csökkenteni kell. E pont alkalmazásában a »nem pénzügyi ügyfelek« jelentése megegyezik a 31a. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal. A 31. cikk (9) bekezdésének második albekezdésében említett, közvetítőként eljáró azon hitelintézetek, amelyek javára legalább egy tagállam központi vagy regionális kormányzata által létrehozott és támogatott hitelintézet kötelezettséget vállalt annak érdekében, hogy a közvetítőként eljáró hitelintézet kedvezményes hitelt folyósítson egy végső kedvezményezettnek, vagy amelyek tekintetében hasonló kötelezettséget vállalt egy multilaterális fejlesztési bank vagy közszektorbeli intézmény, a kedvezményes hitel nyújtására vonatkozó megfelelő kötelezettség alkalmazott kiáramlás összegéig beáramlást vehetnek figyelembe;

- b) az 575/2013/EU rendelet 192. cikkének (2) és (3) pontjában meghatározott, legfeljebb 30 naptári napos hátralevő futamidővel rendelkező fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből eredő pénzüsszegeket meg kell szorozni a következőkkel:
- i. 0 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 10. cikke szerint az 1. szintű eszközök 10. cikkben említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnek, a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett, rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével;
 - ii. 7 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 10. cikke szerint a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett kategóriába tartozó likvid eszköznek minősülnek;
 - iii. 15 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 11. cikke szerint a 2A. szintű eszközök 11. cikkben említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnek;
 - iv. 25 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 13. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i., ii. vagy iv. alpontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnek;
 - v. 30 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 12. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 12. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnek;
 - vi. 35 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 13. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának iii. vagy v. alpontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnek;
 - vii. 50 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 12. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 12. cikk (1) bekezdése b), c) vagy f) pontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnek;
 - viii. az e rendelet 15. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően meghatározott minimális százalékos haircut, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 15. cikke szerint a mögöttes likvid eszközökkel azonos szintű KBF-részvényeknek vagy befektetési jegyeknek minősülnek;
 - ix. 100 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek nem tartoznak e pont i–viii. alpontja alá.
- Nem vehető figyelembe azonban beáramlás, ha a biztosítékot a hitelintézet a 30. cikk (5) bekezdése második mondatának megfelelően rövid pozíció fedezésére használja fel;
- c) a szerződéses, a következő 30 naptári napon belül lejáró, illikvid biztosítékkal fedezett, értékpapír-ügylethez kapcsolódó letéti hitelekkel származó pénzeszközökre 50 %-os beáramlási arány alkalmazható. Ezeket a beáramlásokat kizárólag akkor lehet figyelembe venni, ha a hitelintézet nem használja a hitelre eredetileg kapott biztosítékot rövid pozíciók fedezeteként;
 - d) azokat az esedékes pénzüsszegeket, amelyeket az ezekkel a pénzeszközökkel tartozó hitelintézet a 27. cikknek megfelelően kezel, a 27. cikk (3) bekezdésében említett központi intézménynél elhelyezett betétek kivételével, a megfelelő szimmetrikus beáramlási aránnyal kell megszorozni. Ha nem állapítható meg a kapcsolódó arány, 5 %-os beáramlási arányt kell alkalmazni;
 - e) a 30 naptári napon belül lejáró biztosítéki csereügyletek és más hasonló formájú ügyletek beáramláshoz vezetnek, ha a kölcsönadott eszközre a 2. fejezet szerint alacsonyabb haircut alkalmazandó, mint a kölcsönvett eszközre. A beáramlást úgy kell kiszámítani, hogy a kölcsönadott eszköz piaci értékét meg kell szorozni a b) ponttal összhangban meghatározott, a kölcsönvett eszközre vonatkozó beáramlási arány és a kölcsönadott eszközre vonatkozó beáramlási arány különbségével. E számítás során 100 %-os haircutot kell alkalmazni azokra az eszközökre, amelyek nem minősülnek likvid eszköznek;
 - f) amennyiben a 30 naptári napon belül lejáró fordított repoügylet, értékpapír-kölcsönzés, biztosítéki csereügyletek vagy más hasonló formájú ügyletek keretében kapott biztosítékot olyan rövid pozíciók fedezésére használják, amelyeket 30 naptári napon túlna meg lehet hosszabbítani, a hitelintézetnek azt kell feltételeznie, hogy az ilyen fordított repoügyletet, értékpapír-kölcsönzést, biztosítéki csereügyletet vagy más,

hasonló formájú ügyletet megújítják, és ezek miatt nem lesz szükség készpénzbeáramlásra a rövid pozíció további fedezése vagy az érintett értékpapírok újbóli megvásárlása érdekében. A rövid pozíciók egyaránt magukban foglalják azt az esetet, amikor a megfelelő nyilvántartásban a hitelintézet rövidre eladással értékesített értékpapírt azonnali ügyletben kereskedési vagy fedezeti stratégia részeként, és azt az esetet is, amikor a hitelintézet a megfelelő nyilvántartásban kölcsönvett egy értékpapírt egy adott időszakra, és kölcsönadta az értékpapírt egy hosszabb időszakra;

- g) a le nem hívott hitelkereteket vagy likviditási kereteket és az egyéb kapott kötelezettségvállalásokat, beleértve a központi bankoktól származó, le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó likviditási kereteket, a 31. cikk (9) bekezdésének második albekezdésében és a 34. cikkben említettek kivételével nem lehet beáramlásként figyelembe venni.
 - h) azokból az értékpapírokból származó pénzeszközöket, amelyeket maga a hitelintézet vagy olyan különleges célú gazdasági egység bocsátott ki, amellyel a hitelintézet szoros kapcsolatban áll, nettó alapon kell figyelembe venni az e cikknek megfelelően a mögöttes eszközre alkalmazandó beáramlási arány alapján alkalmazott beáramlási aránnyal;
 - i) azokat a hiteleket, amelyeknek szerződéses zárónapja nincs meghatározva, 20 %-os beáramlási aránnyal kell figyelembe venni, feltéve, hogy a szerződés lehetővé teszi a hitelintézet számára az elállást vagy a 30 naptári napon belüli kifizetés kérését.”;
- b) a (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletekből és a hitelderivatívákból eredő, 30 naptári nap alatt várható ki- és beáramlásokat nettó alapon kell kiszámítani a 21. cikkkel összhangban, és azokat 100 %-os beáramlási aránnyal kell megszorozni nettó beáramlás esetén.”.

23. A 34. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:
 - „a) mind a likviditás biztosítója, mind a likviditás kedvezményezettje alacsony likviditáskockázati profilt mutat az (1) bekezdés alapján javasolt magasabb beáramlási arány alkalmazását és az említett bekezdés c) pontjában említett kiáramlási arány alkalmazását követően;”;
- b) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:
 - „c) a likviditás biztosítója a likviditáskockázat-kezelési tevékenysége során megfelelő módon figyelembe veszi a likviditás kedvezményezettjének likviditáskockázati profilját.”.

24. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

- a) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:
 - „(3) A »likvideszköztöbblet« összege: ez az összeg az alábbiakban meghatározott elemeket tartalmazza:
 - a) a nem fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege, amely egyenlő azon összes – 1. szintű fedezett kötvényeket nem tartalmazó – 1. szintű likvid eszköz haircutok alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezett kölcsön-ügylet vagy biztosítéki csereügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél;
 - b) a fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege, amely egyenlő azon összes 1. szintű fedezett kötvény haircutok alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezett kölcsön-ügylet vagy biztosítéki csereügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél;
 - c) a 2A. szintű eszközök kiigazított összege, amely egyenlő azon összes 2A. szintű eszköz haircutok alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezett kölcsön-ügylet vagy biztosítéki csereügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél; továbbá
 - d) a 2B. szintű eszközök kiigazított összege, amely egyenlő azon összes 2B. szintű eszköz haircutok alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezett kölcsön-ügylet vagy biztosítéki csereügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél.”;
- b) az (5) bekezdést el kell hagyni.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet 2020. április 30-tól alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2018. július 13-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

A BIZOTTSÁG (EU) 2018/1621 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2018. október 26.)****az (EU) 2016/2080 végrehajtási rendeletnek a pályázat útján értékesített sovány tejpor betárolási dátuma tekintetében történő módosításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,tekintettel az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az állami intervenció és a magántárolási támogatás tekintetében történő alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2016. május 18-i (EU) 2016/1240 bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 28. cikkére,

mivel:

- (1) Az (EU) 2016/2080 bizottsági végrehajtási rendelet ⁽³⁾ által elindított pályázati eljárás keretében értékesítésre kínált tejpor mennyiségének meghatározása érdekében a rendelet 1. cikke rögzíti azt az időpontot, amely előtt a sovány tejpor betárolásra kellett kerülnie.
- (2) A tej és tejtermékek piacának jelenlegi helyzete, vagyis az árak alakulása és az intervenciók készletek nagysága indokoltá teszi a sovány tejpor további mennyiségeinek a betárolási dátum módosítása általi értékesíthetőségének tételeit.
- (3) Az (EU) 2016/2080 végrehajtási rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (4) A sovány tejpor késedelem nélküli értékesíthetőségének érdekében indokolt, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lépjen hatályba.
- (5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2016/2080 végrehajtási rendelet 1. cikkében a „2016. július 1.” dátum helyébe a „2016. augusztus 1.” dátum lép.

*2. cikk*Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2018. október 26-án.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Phil HOGAN
a Bizottság tagja*

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.⁽²⁾ HL L 206., 2016.7.30., 71. o.⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2016/2080 végrehajtási rendelete (2016. november 25.) a sovány tejpor pályázat útján történő értékesítésére vonatkozó eljárás megindításáról (HL L 321., 2016.11.29., 45. o.).

HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG (EU) 2018/1622 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2018. október 29.)

egyes, biocid termékekben használt hatóanyagok jóváhagyásának az 528/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján történő megtagadásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a biocid termékek forgalmazásáról és felhasználásáról szóló, 2012. május 22-i 528/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 89. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésére,

mivel:

- (1) Az (EU) 2017/698 felhatalmazáson alapuló rendelettel ⁽²⁾ módosított 1062/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽³⁾ II. melléklete tartalmazza azoknak a hatóanyag-/terméktípus-kombinációknak a jegyzékét, amelyek 2017. február 3-án szerepeltek a biocid termékekben használt, létező hatóanyagok felülvizsgálati programjában.
- (2) Egy sor, az említett jegyzékben szereplő hatóanyag-/terméktípus-kombináció tekintetében valamennyi résztvevő időben visszavonta támogatását.
- (3) Néhány, *in situ* (helyben) előállított hatóanyag tekintetében pontosították a felülvizsgálati programban támogatott hatóanyagok és prekursoraik nevét. Ez bizonyos esetekben a hatóanyag újbóli meghatározását eredményezte az 1062/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 13. cikkének megfelelően.
- (4) Annak érdekében, hogy a résztvevői szerep átvehető legyen, felhívást tettek közzé azok számára, akik támogatni kívánják azon hatóanyag-/terméktípus-kombinációkat, amelyek újból meghatározásra kerültek, és amelyeket jelenleg nem támogatnak, beleértve a hatóanyagoknak az 1062/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet II. mellékletében szereplő terméktípusokhoz való, *in situ* előállítását is.
- (5) Egyes hatóanyag-/terméktípus-kombinációk esetében nem nyújtottak be bejelentést, vagy a beérkezett bejelentést az 1062/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 17. cikkének (4) vagy (5) bekezdése szerint elutasították.
- (6) Az 1062/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 20. cikkével összhangban meg kell tagadni e hatóanyag-/terméktípus-kombinációk biocid termékekben való használatának a jóváhagyását.
- (7) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a biocid termékekkel foglalkozó állandó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A mellékletben szereplő hatóanyagok az ott feltüntetett terméktípusok tekintetében nem hagyhatók jóvá.

⁽¹⁾ HL L 167., 2012.6.27., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2017/698 felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. február 3.) a biocid termékekben található valamennyi létező hatóanyag szisztematikus vizsgálatára irányuló, a biocid termékek forgalmazásáról és felhasználásáról szóló 528/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben említett munkaprogramról szóló 1062/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet módosításáról (HL L 103., 2017.4.19., 1. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 1062/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. augusztus 4.) a biocid termékekben található valamennyi létező hatóanyag szisztematikus vizsgálatára irányuló, az 528/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben említett munkaprogramról (HL L 294., 2014.10.10., 1. o.).

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2018. október 29-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

Jóvá nem hagyott hatóanyag-/terméktípus-kombinációk, beleértve azok nanoanyag-formáit:

- a hatóanyagoknak az 1062/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet II. mellékletében szereplő terméktípusokhoz való, *in situ* előállítása, kivéve, ha a hatóanyagot az adott hatóanyag-/terméktípus-kombinációkra vonatkozó, a melléklet táblázatában szereplő bejegyzésben említett prekursor(ok)ból állítják elő,
- az alábbi táblázatban szereplő hatóanyag-/terméktípus-kombinációk, beleértve e hatóanyagok bármilyen, az 1062/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet II. mellékletében nem említett prekursor felhasználásával történő *in situ* előállítását:

Bejegyzés száma az 1062/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet II. mellékletében	Az anyag neve	Jelentéstevő tagállam	EK-szám	CAS-szám	Terméktípus(ok)
60	Citromsav	BE	201-069-1	77-92-9	1
172	Cetilpiridinium-klorid	UK	204-593-9	123-03-5	2
195	Nátrium-2-bifenilát	ES	205-055-6	132-27-4	1, 2, 3
288	N-(diklór-fluormetiltio)-N'-N'-dimetil-N-fenilszulfamid (Diklofluanid)	UK	214-118-7	1085-98-9	7
365	Piridin-2-tiol-1-oxid, nátrium-só (Nátrium-pirition)	SE	223-296-5	3811-73-2	3
401	Ezüst	SE	231-131-3	7440-22-4	9
405	Kén-dioxid	DE	231-195-2	7446-09-5	4
424	Nátrium-bromid	NL	231-599-9	7647-15-6	2, 11, 12
458	Ammónium-szulfát	UK	231-984-1	7783-20-2	11, 12
1016	Ezüstklorid	SE	232-033-3	7783-90-6	10, 11
515	Ammónium-bromid	SE	235-183-8	12124-97-9	11, 12
526	Kálium-2-bifenilát	ES	237-243-9	13707-65-8	6, 9, 10, 13
529	Bróm-klorid	NL	237-601-4	13863-41-7	11
541	Nátrium-p-klór-m-krezolát	FR	239-825-8	15733-22-9	1, 2, 3, 6, 9, 13
609	Cisz- és transz-p-mentán-3,8-diol keverék (Citriodiol)	UK	nincs	nincs	19
620	Tetrakis-(hidroximetil)-foszfónium-szulfát(2:1) (THPS)	MT	259-709-0	55566-30-8	2
673	Didecil-dimetil-ammónium-klorid (DDAC (C ₈₋₁₀))	IT	270-331-5	68424-95-3	5
785	6-(ftálimido)peroxihexánsav (PAP)	IT	410-850-8	128275-31-0	3, 4

Bejegyzés száma az 1062/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet II. mellékletében	Az anyag neve	Jelentéstevő tagállam	EK-szám	CAS-szám	Terméktípus(ok)
792	Tetraklór-dekaoxid-komplex (TCDO)	DE	420-970-2	92047-76-2	1
952	A <i>Bacillus sphaericus</i> 2362-től (ABTS-1743 törzs) eltérő <i>Bacillus sphaericus</i>	IT	mikroorganizmus	143447-72-7	18
955	<i>Bacillus thuringiensis subsp. israelensis</i> , H14 szerotípus, kivéve: AM65-52 és SA3A törzs	IT	mikroorganizmus	nincs	18
957	<i>Bacillus subtilis</i>	DE	mikroorganizmus	nincs	3
939	Aktív klór: hipoklórossav és nátrium-hipoklorit reakciójával <i>in situ</i> előállítva	SK	keverék	nincs	2, 3, 4, 5, 11, 12
824	Ezüst-cink-zeolit	SE	nincs	130328-20-0	5
1013	Ezüst-réz-zeolit	SE	nincs	130328-19-7	5
835	Eszfenvalerát / (S)-alfa-ciano-3-fenoxibenzil-(S)-2-(4-klórfenil)-3-metilbutirát (Eszfenvalerát)	PT	növényvédőszer	66230-04-4	18

A BIZOTTSÁG (EU) 2018/1623 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2018. október 29.)****az 528/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkének (3) bekezdése alapján a vírusvektor-felügyeleti programok céljára használt, nem természetes módon *Wolbachia*val fertőzött szúnyogokról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a biocid termékek forgalmazásáról és felhasználásáról szóló, 2012. május 22-i 528/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 3. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) Franciaország 2017. szeptember 28-án felkérte a Bizottságot, hogy hozzon határozatot arról, hogy a *Wolbachia* nemzetségbe tartozó baktériumok (a továbbiakban: baktériumok) vagy az ezeket a baktériumokat tartalmazó bármely olyan készítmény, amellyel szúnyogokat oltanak be, valamint a vírusvektor-felügyeleti programok céljára használt, nem természetes módon ezekkel a baktériumokkal fertőzött szúnyogok (a továbbiakban: nem természetes módon fertőzött szúnyogok) az 528/2012/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett biocid terméknek vagy ugyanezen rendelet 3. cikke (1) bekezdésének l) pontja értelmében vett kezelt árucikknek minősülnek-e, vagy egyiknek sem.
- (2) A Franciaország által benyújtott információk szerint ezek az intracelluláris baktériumok vertikális irányban terjednek, az anya révén kerülnek az utódokba, és az ízeltlábúak mintegy 40 %-ában természetes módon jelen vannak. Ha a szúnyogok e baktériumokkal fertőződnek, egyes példányoknak csökkenhet azon képessége, hogy bizonyos patogén vírusokat és parazitákat terjesszenek, mivel a baktériumok gátolják a szúnyogokban található kórokozókat, és egyúttal elősegítik, hogy a fertőzés hatására az utódok inkább nőneműek legyenek, a baktériumok pedig elterjedjenek a szúnyogpopuláción belül. Mivel a baktériumokkal fertőzött hím szúnyogok nem kompatibilisek a helyi nőtény példányokkal, ha fertőzött hímeket eresztenek a célpopulációba, az csökkenti a populáció szaporodóképességét. A vírusvektor-felügyeleti kampányok alapját ezért az képezi, hogy egy adott szúnyogpopulációba nem természetes módon fertőzött szúnyogokat eresztenek annak érdekében, hogy szabályozzák a populáció méretét és/vagy csökkentsék a szúnyogok azon képességét, hogy bizonyos kórokozókat átvigyenek az emberre.
- (3) A Franciaország által benyújtott információk szerint nem minden szúnyogfaj, illetve egy szúnyogfajon belül nem minden példány fertőződik természetes módon a baktériumokkal vagy a baktériumok valamelyik olyan törzsével, amelyet hasznosítani lehet a vírusvektor-felügyeleti program céljára. Ezért a fertőzéseket laboratóriumi körülmények között nem természetes módon kell előidézni annak érdekében, hogy a megfelelő baktériumtörzssel nem természetes módon fertőzött szúnyogokat állítsanak elő. Ez különféle fertőzési technikákkal érhető el, ideértve a baktériumok felnőtt nőtény szúnyogokba vagy a szúnyogpeték citoplazmájába történő beoltását.
- (4) Az 528/2012/EU rendelet 3. cikke (3) bekezdésének alkalmazásában ezért relevanciával bír, hogy a baktériumok vagy a baktériumokat tartalmazó, szúnyogok oltására szánt készítmények státuszát és a nem természetes módon fertőzött szúnyogok státuszát külön értékeljék, függetlenül attól, hogy ez utóbbiakat milyen technikával fertőzték.
- (5) A baktériumok az 528/2012/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett mikroorganizmusnak minősülnek.
- (6) A szúnyogok az 528/2012/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett károsító szervezetnek minősülnek, mivel jelenlétük nemkívánatos lehet, illetve ártalmas hatást gyakorolhatnak az emberekre vagy az állatokra.
- (7) Mivel a baktériumok közvetett hatást gyakorolnak a szúnyogpopulációra, vagy a populáció méretének szabályozásával, vagy a szúnyogok bizonyos kórokozók továbbítására irányuló képességének csökkentése révén, az 528/2012/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett hatóanyagoknak tekintendők.
- (8) Az ízeltlábúak elleni védekezésre használt szerek – a riasztó- és csalogatószerek kivételével – az 528/2012/EU rendelet V. mellékletében meghatározott 18. terméktípusba, vagyis a rovarölő és atkaölő szerek közé tartoznak. Mivel a szúnyogokat azért oltják be a baktériumokkal, hogy azok gátló hatást fejtsenek ki a szúnyogpopulációkra, az ilyen célú felhasználás a 18. terméktípus leírásába tartozik.

⁽¹⁾ HL L 167., 2012.6.27., 1. o.

- (9) A baktériumok vagy a baktériumokat tartalmazó készítmények – nem tisztán fizikai vagy mechanikai ráhatás révén – gátló hatást fejtenek ki a szúnyogokra.
- (10) Az 528/2012/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja alkalmazásában a baktériumokat vagy az azokat tartalmazó készítményt hatóanyagból álló vagy hatóanyagot tartalmazó anyagnak, illetve keveréknek kell tekinteni. Következésképpen a baktériumok vagy az azokat tartalmazó bármely készítmény a szúnyogok oltását végző felhasználóhoz kerülő formájában biocid terméknek minősül az 528/2012/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdése értelmében, és a 18. terméktípusba tartozik.
- (11) A nem természetes módon fertőzött szúnyogok nem minősülnek az 528/2012/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett mikroorganizmusnak.
- (12) A nem természetes módon fertőzött szúnyogok nem minősülnek az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 3. cikke 1., illetve 2. pontja értelmében vett anyagnak vagy keveréknek. Ezért az 528/2012/EU rendelet alkalmazásában sem minősülhetnek az említett rendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti anyagnak, illetve keveréknek.
- (13) Következésképpen a nem természetes módon fertőzött szúnyogok nem minősülnek az 528/2012/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett hatóanyagnak. A nem természetes módon fertőzött szúnyogok ezért nem minősülhetnek az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontja első franciabekezdésének értelmében vett biocid terméknek.
- (14) A nem természetes módon fertőzött szúnyogok nem minősülnek az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének 3. pontja értelmében vett árucikknek. Ezért az 528/2012/EU rendelet alkalmazásában sem tekinthetők az említett rendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti árucikknek. Következésképpen a nem természetes módon fertőzött szúnyogok nem tekinthetők az 528/2012/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének l) pontja értelmében vett kezelt árucikknek.
- (15) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a biocid termékekkel foglalkozó állandó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A *Wolbachia* nemzetségbe tartozó baktériumokat vagy az ezeket a baktériumokat tartalmazó bármely olyan készítményt, amelyet a szúnyogok baktériumokkal történő beoltására használnak annak érdekében, hogy nem természetes módon fertőzött szúnyogokat állítsanak elő vírusvektor-felügveleti célokra, az 528/2012/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett biocid terméknek kell tekinteni.

A nem természetes módon fertőzött szúnyogok az alkalmazott fertőzési technikától függetlenül nem minősülnek sem biocid terméknek, sem kezelt árucikknek az 528/2012/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a), illetve l) pontja értelmében.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2018. október 29-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU